

HOVA?

T A R I I S T V Á N

Régóta vágyódsz oda, hol
koromfekete s hófehér
foltokból, kemény acéltoll
percegtette vonalakból,
hajszálerek gubancából,
lomhán szuszogó tubusok
testes festék-kukacának
késő esti fényeiből
áll össze az igazság, mely
érdes, mint az állatinak
mondott ragaszkodás nyelve,
mely arcon nyalja a papírt –
s akár kislányod, időnként
próbálná róla fölszedni
mindazt, amit rarájzoltál.